

Sygn. akt III Cz 1307/13

POSTANOWIENIE

Dnia 4 lutego 2014 roku

Sąd Okręgowy w Gliwicach III Wydział Cywilny Odwoławczy w składzie:

Przewodniczący - SSO Magdalena Balion-Hajduk

Sędziowie SSO Aleksandra Janas

SSO Gabriela Sobczyk (spr.)

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w dniu 4 lutego 2014 roku

sprawy z powództwa Z. M.

o uznanie rozprawy za nieważną

na skutek zażalenia powoda

na postanowienie Sądu Rejonowego w Gliwicach

z dnia 19 września 2013 r., sygn. akt I C 1238/13

postanawia:

oddalić zażalenie.

SSO Gabriela Sobczyk SSO Magdalena Balion - Hajduk SSO Aleksandra Janas

UZASADNIENIE

Zaskarżonym postanowieniem z 19 września 2013r. Sąd Rejonowy w Gliwicach odrzucił pozew Z. M., w którym domagał się on uznania przeprowadzonej przez Sąd Rejonowy w Gliwicach rozprawy z dnia 24 marca 2011r. w sprawie o sygnaturze I C 171/09 za nieważną.

Sąd Rejonowy wydając takie rozstrzygnięcie powołał się na art.199§1pkt1 kpc, wskazując, że pozew ulega odrzuceniu, jeżeli droga sądowa jest niedopuszczalna. Wskazał, że w obowiązującym stanie prawnym nie istnieje możliwość prowadzenia przez sąd odrębnego postępowania sądowego co do oceny prowadzonej przez sąd powszechny rozprawy (uznania jej za nieważną). Wskazał, że kodeks postępowania sądowego daje stronom możliwość podejmowania w toku postępowania sądowego odpowiednich działań w sytuacji, gdy w ocenie stron doszło w sprawie do naruszenia przepisów postępowania. Art. 162 kpc przyznaje uprawnienie do zwrócenia uwagi sądowi na uchybienie przepisom postępowania poprzez wniesienie zastrzeżenia do protokołu.

Zażalenie na to postanowienie wniósł Z. M., wnoszącego uchylenie i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania. W uzasadnieniu odniósł się do okoliczności, w jakich odbyła się rozprawa w dniu 24 marca 2011r, w sprawie o sygnaturze

I C 171/09 Sądu Rejonowego w Gliwicach, które zdaniem skarżącego przemawiają za uznaniem jej za nieważną. Powołał się też na procedowanie przez sąd odwoławczy w w/w sprawie, który, jak wskazał skarżący, nie podzielił jego argumentacji co do nieważności wymienionej rozprawy przed Sądem Rejonowym. Skarżący wskazał, że ma interes prawny w potwierdzeniu przez Sąd Rejonowy w Gliwicach, iż rozprawa w dniu 24 marca 2011r. była nieważna.

Zarzucał, że wydając zaskarżone postanowienie Sąd Rejonowy pominął art. 1 i 2 kodeksu postępowania cywilnego, uznając, że pozew nie ma charakteru sprawy cywilnej.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Zażalenie nie zasługuje na uwzględnienie.

Odrzucenie pozwu w sprawie było prawidłowe. Wskazane przez skarżącego przepisy art. 1 i 2 kpc przemawiają za prawidłowością rozstrzygnięcia Sądu Rejonowego. Zgodnie ze w/w art. 1, kodeks postępowania cywilnego normuje postępowanie sądowe w sprawach ze stosunków z zakresu prawa cywilnego, rodzinnego i opiekuńczego oraz prawa pracy, jak również w sprawach z zakresu ubezpieczeń społecznych oraz w innych sprawach, do których przepisy tego kodeksu stosuje się z mocy ustaw szczególnych (sprawy cywilne). Zgodnie zaś z art. 2 §1 i 3 kpc, do rozpoznawania spraw cywilnych powołane są sądy powszechne, o ile sprawy te nie należą do właściwości sądów szczególnych, oraz Sąd Najwyższy. Nie są rozpoznawane w postępowaniu sądowym sprawy cywilne, jeżeli przepisy szczególne przekazują je do właściwości innych organów.

Odnosząc przytoczone unormowanie do zgłoszonego przez skarżącego żądania podnieść należy, że żądanie to nie stanowi roszczenia ze stosunku z zakresu prawa cywilnego, rodzinnego, opiekuńczego, prawa pracy czy prawa ubezpieczeń społecznych. Stanowi natomiast jedynie stanowisko skarżącego co do biegu innego toczącego się postępowania cywilnego. Nie można zatem w niniejszej sprawie mówić o samodzielnej sprawie cywilnej w rozumieniu art.1 i 2 kpc.

Nadmienić przy tym należy, że poddanie ocenie sądu kwestii badania prawidłowości procedowania Sądu w odrębnym postępowaniu, innym niż postępowanie w danej sprawie czy postępowanie przewidziane przez ustawodawcę dotyczące spraw prawomocnie zakończonych (skarga o wznowienie postępowania, skarga kasacyjna) prowadziłoby do naruszenia zasady *ne bis in idem* wyrażonej w art.199§1 pkt2 kpc. Zgodnie z tym przepisem prawomocne rozstrzygnięcie sprawy i stan zawisłości sprawy stanowią przyczyny odrzucenia pozwu. Jakkolwiek bowiem zgłoszone w pozwie żądanie nie jest tożsame z roszczeniem głównym, którego dotyczy sprawa o sygnaturze I C 171/09 Sądu Rejonowego w Gliwicach, to jednak żądanie to jest tożsame z zarzutem odwoławczym, poddanym od osąd i podlegającym badaniu przez Sąd Odwoławczy w tamtej sprawie.

Tym samym, zważywszy na treść art.1 kpc 2 kpc oraz art.199§1 pkt 1 i 2 kpc zażalenie jako niezasadne należało oddalić na podstawie art. 385kpc w zw. z art.397§2kpc.

SSO Gabriela Sobczyk SSO Magdalena Balion-Hajduk SSO Aleksandra Janas